

Justerbæsenet. Der var den Gang Uenighed om Justerbæsenets Ordning, idet den ærede Indenrigsminister holdt paa, at man skulde blive ved den gamle Ordning, saa at det blev liggende under Kjøbenhavns Kommune, og at Maal og Størrelser skulde bestemmes ved en kongelig Resolution, medens Folketinget var af en anden Mening. Med meget stort Flertal vedtog Folketinget, at alt dette skulde ordnes ved Lov i Stedet for ved kongelig Anordning. Jeg for mit Vedkommende mener ogsaa, at det maa ordnes saaledes, og at der med Hensyn til Justerbæsenet absolut maa træffes andre Foranstaltninger end de gamle. Det er urimeligt, at det er Kjøbenhavns Kommune, som skal have Raa-dighed over hele denne Sag, og den ikke ringe Indtægt, som er forbunden dermed. Jeg tror endog, at det er 50 pCt., som tjenes derved, og hvad vil ikke alt det blive, hvis vi saa den nye Lov, hvorefter der jo skal være flere Maal- og Vægtenheder end før. Det bliver en stor Udgift for hver enkelt, og jeg ser ikke, hvorfor hele denne Institution skal lægges under Kjøbenhavns Kommune alene.

Med Hensyn til det Forslag, som var stillet i det andet Ting om danske Bencævnelser ved Siden af de fremmede, skal jeg sige, at jeg vilde anse det for ønskeligt, at der kunde knyttes danske Bencævnelser til Meterstykket, men jeg kan ikke sige, at jeg var meget begejstret for de Ord, som vare foreslaaede deroppe. En Del af dem foreslaaer mig mindre heldige, og jeg tror ikke, at de vilde have vundet Indgang. Men da jeg antager, at Lovforslaget vil blive Genstand for en nærmere Underjøgelse i et Udvalg, vil jo ogsaa denne Side af Sagen kunne blive behandlet der. Jeg kan altsaa ikke gaa med til at indføre Meterstykket obligatorisk, men derimod vil jeg gerne række en Haand til dets fakultative Indførelse, dersom der overhovedet kommer saadanne Bestemmelser i Lovforslaget, at jeg kan gaa ind paa dem.

Beth: Mit Hovedstandpunkt til det foreliggende Lovforslag er det samme som det ærede Medlems, der nu satte sig ned. Ogsaa jeg mener, at vil man gaa til Indførelsen af dette System, skal det kun være fakultativt og ikke nogen Tvangssag, med andre Ord: Den, der vil benytte Metermaalet og i det hele det metriske System, maa have Lov til at gøre det, og have Midler til at gøre det, saa at han altsaa kan saa de Maal, han skal bruge, og den, der ikke vil dette, men foretrækker at benytte det gamle System, som vi have, maa ogsaa have

Lov til at gøre dette. Nu har man jo ganske vist sagt, hvad der ogsaa blev berørt af den ærede foregaaende Taler, at det kan ikke nytte noget saaledes at indføre et System fakultativt, thi saa bliver det ikke til noget, Folk ville ikke gaa over til det, og det hele bliver ved det gamle. Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at er det virkelig noget godt, der hvides, saa er det jo dog myndige Folk, vi have her i Landet, Folk som forstaa sig paa deres Fordel, og saa maa man ogsaa vente, at de ville benytte det. De ere jo ikke saaledes stillede, at de skulle behandles som Bøen, der skulle opdrages, og saaledes, at det er andre, som skulle sige dem, hvad der tjener til deres Bedste, og som hvad der tugte dem, hvis de ikke gøre, hvad der forlanges af dem i denne Retning. Men Forholdet er jo dog virkelig saaledes, at de, som have Fordel af det, ville ogsaa vide at benytte det, og at de, for hvem det er til Gene, ville holde sig borte derfra og benytte de gamle Maal. Jeg maa altsaa være enig i, at man kan gaa til at indføre Systemet fakultativt, saaledes at det kan benyttes af, hvem der vil, men at det ikke bliver nogen Tvangssag. Naar der nu altsaa er Spørgsmaal om, hvorvidt man kan vente, at det vil blive benyttet, naar det kun indføres fakultativt, og hvorvidt dette System frembyder Fordele, som det gamle System ikke har, saa skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger dertil. Paa, man tilsigtede, den Gang man tænkte paa at skaffe Metermaalet tilveje, var at skaffe et Naturmaal, saaledes at man altsaa kunde finde det igen, dersom det Eksemplar, man havde at rette sig efter, nogen Sinde maatte gaa tabt. I det Djemed besluttede man sig til at vælge en Brødel af Jordens korte Akse, fra Pol til Pol. Den Opgave, der altsaa stillede, var at finde en paalidelig, med Nøjagtighed bestemt Længde af Jordens Akse fra Pol til Pol. I det Djemed foretog man Gradmaalinger, nemlig en i Lapland og en i Peru, og efter Udfaldet af disse Gradmaalinger bestemte Videnskabsmændene Størrelsen af Meterens Længde og sagde: Saa lang er den nu, og der blev da fremlagt et Eksemplar, der skulde være Normalteksemplar og ogsaa fremtidig er blevet ved at være Normalmeter, det Maal, hvorefter Meterens Længde i Virkeligheden bestemmes. Det, man vilde naa, nemlig at saa et Naturmaal, som kunde findes igen, naaede man ikke; thi selv om der ikke var nogen paavisselig Fejl i disse Gradmaalinger i Peru og Lapland, vilde man dog aldrig kunne gentage dem med saa stor Nøjagtighed, at man kunde komme nøjagtig, akkurat til samme Størrelse, som